

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. v právní věci **žalobce: M. B.**, bytem „X“, proti **žalované: České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, ul. Křížová č.p. 25, PSČ 225 08, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28.2.2014, č.j. „X“, o starobní důchod,

t a k t o :

- I.** Žaloba se **zamítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou ve znění jejího doplnění ze dne 27.3.2014, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 28.2.2014, č.j. „X“, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 2.12.2013, č.j. „X“, jímž žalobci od 19.1.2014 v souladu s ustanovením § 31 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), přiznala starobní důchod ve výši 9 572,- Kč.

V žalobě uvedl, že žádá o přezkoumání předčasného důchodu ve výši 9 572,- Kč, neboť tato částka je příliš nízká a důchod byl špatně vypočten s tím, že správná výše důchodu by měla být 12 500,- Kč. Je třeba zohlednit, že žalobce byl šestkrát nezaměstnaný.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě navrhla její zamítnutí, stručně zrekapitulovala dosavadní průběh řízení. Dále uvedla, že žalobci bylo doručeno žalobou napadené rozhodnutí, které podrobně zdůvodnilo výpočet měsíční výše žalobcova starobního důchodu. Žalobce obdržel od žalované i podklady rozhodnutí a měl příležitost uvést zcela konkrétní důvody pro své tvrzení, že výše jeho starobního důchodu byla špatně vypočtena.

Navzdory této skutečnosti žalobce nikdy neuvedl jediný konkrétní důvod, jímž by podpořil své tvrzení. Porovnáním údajů v osobním listu důchodového pojištění a jednotlivých evidenčních listů a dalších nárokových podkladů bylo zjištěno, že údaje v těchto dokladech se shodují. V dalších podrobnostech odkázala žalovaná na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

Při ústním jednání žalobce odkázal na obsah žaloby a dále uvedl, že dělal na šachtě a vyměřený důchod se mu zdá nepřiměřeně nízký. Jedna jeho známá mu přepočítala důchod a vyšlo jí, že by měl pobírat 12.500,- Kč. Způsob výpočtu jak k této částce došla jeho známá, nemá. Žalobce byl 7 let na úřadu práce a pouze chce slušný důchod, myslí se, že na úřadu práce vládne nepořádek a že se mu stala křivda ve výpočtu jeho důchodu. Žalobce předložil k provedení důkazu zápočtový list společnosti Procházka spol. s r.o. ze dne 21. 12. 1998, potvrzení o zaměstnání Palivový kombinát s.p. Ústí n. L. ze dne 21. 2. 2011. Dále zápočtový list společnosti Sita CZ a.s. ze dne 9. 2. 2011, zápočtový list společnosti PLP a.s. ze dne 11. 12. 2009, potvrzení o zaměstnání společnosti Inpeko, spol. s r.o. ze dne 15. 3. 2011, zápočtový list společnosti CHEVA spol. s r.o., ze dne 7. 7. 1998, zápočtový list Dopravního podniku města Ústí nad Labem ze dne 25. 11. 2002, zápočtový list Ing. Miroslav Fišer – stavební práce za rok 2004, potvrzení společnosti SETUZA a.s. ze dne 30. 6. 1990 a ze dne 24. 8. 1999. Dále potvrzení o zaměstnání společnosti MAKRO ČR spol. s r.o. ze dne 17. 11. 1998, konečně zápočtový list společnosti CHEMOPHARMA, a.s. ze dne 26. 9. 2005, dopis o zaslání zápočtového listu společnosti Procházka ČSSZ ze dne 23. 10. 2014.

Pověřená pracovnice žalované při tomtéž jednání odkázala na dosavadní vyjádření a navrhla žalobu zamítnout.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Soud přezkoumal v rámci žalobních námitek, které napadají výpočet důchodu, skutkový a právní stav věci a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Žalobce ve své žalobě ani v námitkách nekonkretizoval, v čem spatřuje nesprávnost ve výpočtu důchodu.

Soud zdůrazňuje, že správní soudnictví poskytuje ochranu subjektivním právům fyzických a právnických osob způsobem a za podmínek stanovených zejména soudním řádem správním. V případě ochrany před nezákonným rozhodnutím je na žalobci, aby v zákonné lhůtě soustředil důvody, v jejichž mezích má být rozhodnutí soudem zkoumáno. Soudní přezkum není a nemůže být všeobecnou kontrolou zákonnosti postupu a rozhodování správních orgánů. Je vždy na osobě rozhodnutím dotčené, zda toto rozhodnutí akceptuje, či zda se proti němu bude bránit u soudu; je rovněž na její vůli, jaká pochybení označí za podstatná. Dispoziční zásada je vyjádřena v § 75 odst. 2 s. ř. s., přičemž žalobní body jsou

podle § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. náležitostí žaloby a musí z nich být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky za nezákonné nebo nicotné. Uvedení žalobních bodů je jednoznačné ustavení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby. Zákonný požadavek je proto naplněn i jen zcela obecným a stručným - nicméně srozumitelným a jednoznačným - vymezením skutkových i právních důvodů tvrzené nezákonnosti nebo procesních vad správního aktu tak, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má soud věci zabývat. Určující pro rozsah soudního přezkumu je tedy, až na výjimky, řádná žaloba. V jejích mezích soud zkoumá napadené rozhodnutí, a pokud namítanou nezákonnost či vady řízení zjistí, zruší napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. a podle odst. 4 téhož ustanovení věc vrátí k dalšímu řízení žalovanému (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 8.3.2011, č.j. 7 Azs 79/2009-84, www.nssoud.cz).

Podle § 4 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění se výše důchodu skládá ze základní výměry a procentní výměry.

Základní výměra důchodu pro důchody přiznávané v roce 2014 činí 2 340 Kč měsíčně.

Procentní výměra byla v souladu s § 33 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění stanovena procentní sazbou z výpočtového základu za celé roky pojištění získané do vzniku nároku na starobní důchod.

Vzhledem k tomu, že žalobce získal ke dni přiznání důchodu 38 celých roků pojištění, činí podle § 34 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění výše procentní výměry 57 % výpočtového základu měsíčně ($38 \times 1,5 \%$). Procentní výměra byla v souladu s § 33 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění stanovena procentní sazbou z výpočtového základu podle doby pojištění získané do vzniku nároku na starobní důchod.

Při stanovení výpočtového základu se vychází z osobního vyměřovacího základu.

Osobní vyměřovací základ je v souladu s § 16 zákona o důchodovém pojištění měsíční průměr úhrnu ročních vyměřovacích základů pojištěnce za rozhodné období, kterým je v případě žalobce období let 1986 – 2013, tj. období, které začíná kalendářním rokem bezprostředně následujícím po roce, v němž pojištěnec dosáhl 18 let věku a končí kalendářním rokem, který bezprostředně předchází roku přiznání důchodu bez zahrnutí let před rokem 1986 (§ 18 zákona o důchodovém pojištění).

Jak úhrny vyměřovacích základů, tak koeficienty nárůstu za jednotlivé kalendářní roky jsou uvedeny v osobním listu důchodového pojištění, jejichž stanovení žalobce nezpochybnil.

Koeficient nárůstu všeobecného vyměřovacího základu se stanoví jako podíl všeobecného vyměřovacího základu za kalendářní rok, který o dva roky předchází roku přiznání důchodu, vynásobeného přepočítacím koeficientem a všeobecného vyměřovacího základu za kalendářní rok, za který se vypočítává roční vyměřovací základ; tento koeficient se stanoví s přesností na čtyři platná desetinná místa. Koeficient nárůstu všeobecného vyměřovacího základu činí vždy nejméně hodnotu 1. S ohledem na uvedené činí osobní vyměřovací základ žalobce 20 786,- Kč.

Výpočtový základ účastníka řízení je jeho osobní vyměřovací základ zredukovaný ve smyslu § 15 zákona o důchodovém pojištění. V období od 30. září 2011 do 31. prosince 2014 se výpočtový základ stanoví z osobního vyměřovacího základu tak, že do částky první redukční hranice se počítá 100 %, z částky nad první redukční hranici do druhé redukční

hranice se v roce 2014 počítá 26 %, z částky nad druhou redukční hranici do třetí redukční hranice se v roce 2014 počítá 22 %, z částky nad třetí redukční hranici se v roce 2014 počítá 3 %.

Redukce osobního vyměřovacího základu pro stanovení výpočtového základu se pro důchody přiznávané v roce 2014 provádí podle § 15 zákona o důchodovém pojištění následujícím způsobem: do 11 415,- Kč včetně započítává se plně, nad 11 415,- Kč do 30 093,- Kč včetně započítává se 26 %, nad 30 093,- Kč do 103 768,- Kč včetně se započítává 22 %, nad 103 768,- Kč se započítává 3 % (vyhláška MPSV č. 296/2013 Sb.).

Z osobního vyměřovacího základu žalobce byl stanoven výpočtový základ tak, že částka 11 415,- Kč byla hodnocena plně, z částky od 11 416,- Kč do 20 786,- Kč náleží 26 %, tj. 2 436,46 Kč, takže výpočtový základ sečtením těchto částek činí 13 852,- Kč.

Procentní výměra ke dni vzniku nároku na starobní důchod účastníka řízení byla vypočtena jako 57 % z 13 852 Kč, tj. 7 896 Kč měsíčně.

Protože do dosažení důchodového věku 13.4.2015 chybělo žalobci 449 dnů pojištění, procentní výměra důchodu byla redukována podle § 36 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Výše procentní výměry starobního důchodu, na který vznikl nárok podle § 31 zákona o důchodovém pojištění, se stanoví dle výše uvedených pravidel s tím, že tato výše se snižuje za každých i započatých 90 kalendářních dnů z doby ode dne, od kterého se přiznává starobní důchod, do dosažení důchodového věku (celkem chybí 449 dní) o 0,9 % výpočtového základu za období prvních 360 kalendářních dnů o 3,6 % výpočtového základu za období, tj. v případě účastníka řízení 498,- Kč, od 361 za 449 dnů o 1,2 % výpočtového základu, tj. v případě účastníka řízení 166,- Kč. Procentní výměra důchodu 7 896,- Kč se tak snížila o 664 Kč za dřívější odchod do předčasného starobního důchodu na 7 232,- Kč měsíčně.

Výše starobního důchodu byla stanovena jako součet základní výměry ve výši 2 340,- Kč a procentní výměry ve výši 7 232,- Kč, tj. 9 572,- Kč měsíčně. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalovaná postupovala při výpočtu starobního důchodu správně. Žalobce nepředložil ani v žalobě ani v jejím doplnění či při jednání vlastní výpočet starobního důchodu, který by konkrétně zpochybnil některé údaje či operace při výpočtu provedeného žalovanou. Zápočtovým listem od společnosti Procházka spol. s r.o. soud důkaz neprováděl, a to vzhledem k tomu, že ho žalobce postoupil žalované až po podání žaloby. Ostatní důkazy soud neprováděl pro nadbytečnost, neboť doby pojištění či výše výdělků nebyly předmětem sporu.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku ad I. podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. ve výroku rozsudku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli

nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 19. ledna 2015

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová